

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2017. évi június hó 20. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A felfegyverkezve elkövetett hivatalos személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmény miatt **I. r. vádlott** és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2017. évi június hó 20. napján kihirdetett 6.B.2627/2014/123. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett **I. r. vádlott, II. r. vádlott, IV. r. vádlott** és **V. r. vádlott**akra vonatkozó részét megváltoztatja a következők szerint.

IV. r. vádlott cselekménye a Btk. 339. § (1) (2) bekezdés a/ és d/ pontjai, valamint a Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés szerint minősül.

E vádlott feltételes szabadságra bocsátása lehetőségének legkorábbi időpontja a büntetése 2/3-ad részének kitöltését követő nap.

Az államot terhelő bünygyi költség összege 1 560 668 (egymillió-ötszázhatvanezer-hatszázhatvannyolc) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 74 050 (hetvennégyezer-ötven) forint bünygyi költséget az állam viseli.

I. r. vádlott tartózkodási helye és levelezési címe szám, személyazonosító igazolványának száma, **IV. r. vádlott** tartózkodási helye szám, míg **V. r. vádlott** személyazonosító igazolványának száma

I n d o k o l á s

A Miskolci Törvényszék ítélete ellen **I. r. vádlott** fellebbezéssel élt, amelynek indokát nem jelölte meg. A védője téves jogi minősítés és a kiszabott büntetés enyhítése végett jelentett be jogorvoslatot.

II. r. vádlott és a védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében fellebbeztek.

IV. r. vádlott szintén jogorvoslattal élt, annak irányát azonban nem jelölte meg, míg a védője a súlyos testi sértés büntettének kísérlete miatt emelt vád alóli felmentés, másodsorban enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

V. r. vádlott, valamint a védője felmentés, másodlagosan enyhítés céljából fellebbeztek.

III. r. vádlott és a védője tudomásul vették az elsőfokú bíróság döntését, miként az ügyész is valamennyi vádlottra. Ennek következtében **III. r. vádlottal** szemben a törvényszék határozata 2017. március 6. napján jogerőre emelkedett, ezért a büntetőeljárásról szóló 1998. év XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 349. §-ának (1) bekezdése értelmében e vádlottra a felülbírálat nem terjedt ki.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi jogorvoslatokat nem tartotta megalapozottnak, így a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a védők fenntartották a jogi álláspontjukat, miként az ügyész is.

Az ítélet tábla az érintett vádlottak esetében a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt, nyilvános ülésen bírálta felül, figyelemmel a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében írtakra. Megállapította, hogy a törvényszék a megismételt eljárásban az eljárási szabályokat maradéktalanul betartva, igen széleskörű bizonyítást folytatott, melynek során szem előtt tartotta a hatályon kívül helyező végzésben írt iránymutatásokat. A tényállást a sértettek és a közvetett tanúk vallomására, valamint az igazságügyi szakértői véleményekre alapította a vádlottak ellentmondásos védekezésével szemben. Részletesen, meggyőző érvekkel alátámasztva megindokolta, hogy mely bizonyítékokat és miért fogadott el, illetve melyeket vetette el. Figyelemmel volt a Be. 4. §-ának (2) bekezdésében megfogalmazott alapelvre, miszerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terheltek terhére. Erre volt visszavezethető, hogy az S1 sértettet érintő cselekménysorban az életveszélyes sérülés bekövetkezésének reális lehetőségét az elsőfokú bíróság nem állapította meg, amelynek lehetőségére figyelemmel hozta meg a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2014. november 6. napján kelt .../40. számú végzését, amellyel hatályon kívül helyezte a ... Városi Bíróság elsőfokú ítéletét, egyben elrendelte azt, hogy a megismételt eljárást első fokon a Miskolci Törvényszéknek kell lefolytatnia.

Az elsőfokú bíróság a teljes körűen feltárt bizonyítékokat hiánytalanul a mérlegelési körébe vonta, azokat egyenként és összességében megvizsgálta, értékelte. Ezen értékelő tevékenységéről mindenre kiterjedően számot adott, ezzel az indokolási kötelezettségét példaértékű módon teljesítette.

A rögzített tényállás teljes körű és megalapozott, ezért a Be. 351. §-ának (1) bekezdése alapján irányadó a másodfokú eljárásban.

Csupán az előéleti adatokban szükséges pontosítás és kiegészítés a következők szerint:

II. r. vádlottnál a 8. oldal harmadik bekezdésében írt elítélés kapcsán rögzítendő, hogy e vádlott a büntetését 2011. május 13. napjától töltötte, feltételes szabadságra 2011. június 24. napján bocsátották.

A 8. oldal negyedik bekezdésében írt elítélés másodfokú határozatának száma helyesen .../4.

V. r. vádlott vonatkozásában a 14. oldal második bekezdésében feltüntetett elítélés kapcsán rögzítendő, hogy e vádlottat 2014. október 10. napján feltételes szabadságra bocsátották.

Az elsőfokú ítélet bevezető részében feltüntetett tárgyalási nap időpontja tévesen került feltüntetésre, az helyesen 2015. október 14.

Az irányadó tényállás alapján a törvényszék a fellebbezésekkel érintett vádlottak bűnösségére okszerű következtetést vont le és törvényes a bűncselekmények jogi minősítése is. Az I., II. és V. r. vádlottakra kedvezőbb ezért helyes az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. büntető anyagi jogi törvény alkalmazása. Ugyanakkor **IV. r. vádlott** esetében az ítélet tábla álláspontja az, hogy vele szemben az elbíráláskori Btk. (2012. évi C. törvény) a kedvezőbb, ezért e vádlott esetében az általa elkövetett bűncselekményeket a Btk. 339. §-a (1) és (2) bekezdés a/ és d/ pontjai, valamint a Btk. 164. §-a (1) és (3) bekezdése szerint minősítette, megállapítva a Btk. 38. §-a (2) bekezdésének a/

pontja alapján, hogy a feltételes szabadságra bocsátása lehetőségének legkorábbi időpontja a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő nap.

Tény, hogy a garázdaság büntette a hatályos Btk. szerint felfegyverkezve elkövettként is minősül. E minősítő körülmény az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvényben nem volt szabályozva, azonban súlyosító körülményként kellett értékelni.

Az ítéletábra álláspontja jelen esetben az, hogy a fellebbviteli főügyészség átiratában említett nullum crimen sine lege (nincs bűncselekmény törvény nélkül) elve nem sérül, hiszen az érintett vádlott terhére megállapított bűncselekmény a garázdaság büntette, amelynek felfegyverkezve való elkövetése csupán egy további minősítő körülmény, amely a büntetés kiszabásánál a kétszeres minősülés folytán súlyosító körülményként nyer értékelést.

A Btk. 2. §-ának alkalmazása során követett bírói gyakorlatra figyelemmel az elkövetéskori és az elbíráláskori büntető törvények összevetése nem formalizálható, ezért nem szűkíthető le csupán a büntetési tételek felső határainak, illetve a tételkereteinek az összevetésére, hanem komplex értékelést igényel. A BJD.8424. szám alatti jogeset megoldását követve gondolatban mind a két törvény szerint meg kell határozni a bíróság által megállapított konkrét bűncselekmény miatt alkalmazható, illetve alkalmazandó büntetéseket, intézkedéseket, majd ez után ténylegesen azt a törvényt kell alkalmazni, amely a konkrét esetben összességében enyhébb elbírálást eredményez (BH2016.192.).

A garázdaság büntette esetében a cselekmény kétszeres minősülése a büntetés tételkeretére nincs kihatással. A felfegyverkezve elkövetés súlyosító körülménykénti, illetve a cselekmény kétszeres minősülése és ezáltal ennek súlyosítókénti értékelése a büntetéskiszabás során érdemi jelentőséggel nem bír. Ugyanakkor tény, hogy a feltételes szabadságra bocsátás szabályainak változása folytán az elbíráláskor hatályos Btk. alkalmazása mindenképpen kedvezőbb a IV. r. vádlottra, ezért az ítéletábra ezen vádlott esetében nem osztotta az elsőfokú bíróság e vonatkozásban kifejtett - egyébként a többi érintett vádlottnál helyes - érvelését.

A törvényszék feltárta a fellebbezéssel érintett vádlottak terhére és javára értékelhető bűnösségi körülményeket. Ezt csupán **II. r. vádlott** esetében szükséges korrigálni, mivel e vádlott enyhe fokú gyengeelméjűsége a beszámítási képességét nem érintette és a cselekmények elkövetését nem segítette elő és nem is könnyítette meg, ezért enyhítő körülményként nem értékelhető.

IV. r. vádlott vonatkozásában a korábban kifejtettek okából a felfegyverkezve való elkövetés nem súlyosító körülmény, ezzel szemben a garázdaság büntettének kétszeres minősülése értékelendő a terhére.

A törvényszék által kiszabott szabadságvesztések tartama a közügyektől eltiltás mellékbüntetésekkel együtt (IV. r. vádlott esetében a Btk. 61-62. §-ai) igazodik az érintett vádlottak társadalomra veszélyességéhez, az általuk elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, bűnösségük fokához - kiemelve itt az igen jelentős időmúlást, illetőleg az eljárás elhúzódását - és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményekhez, összhatásukban szükségesek, egyben elegendőek is a büntetési cél eléréséhez. A vádlottak igen terhelt előélete miatt a szabadságvesztések felfüggesztésének lehetősége egyikük esetében sem merülhetett fel.

Erre figyelemmel a büntetések enyhítését célzó védelmi fellebbezések nem foghattak helyt, ahogy a felmentésre irányulók sem.

A védők a perbeszédükben a feltárt bizonyítékok eltérő értékelésével érveltek az érintett vádlottak felmentése, részfelmentése mellett. Megalapozott tényállás esetén pedig a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége a bizonyítékok felülmérlegelésére.

Az elsőfokú bíróság az utolsó tárgyalási napon felmerült bűnügyi költségről nem rendelkezett teljes körűen, bár kötelezettsége lett volna, ezért az általa megállapított és az állam terhén maradó bűnügyi költség összegét helyesbíteni kellett.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapul, figyelemmel a Be. 403. §-ának (5) bekezdésére.

Végezetül rögzítésre került az érintett vádlottak megváltozott személyazonosító igazolványának száma, illetve a tartózkodási- és levelezési címe.

Debrecen, 2017. június 20.

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró,
Dr. Szabó József sk. bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 6.B.2627/2014/123. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal **I. r.**, **II. r.**, **IV. r.** és **V. r.** vádlottak tekintetében jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2017. június 20.

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó.